

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1919.—ΕΤΟΣ 1ον ΑΡΙΘ. 42

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπ' εὐθείας
πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Ὅδος Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 7.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 10.— Ἐξάμ. δρ. 5
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 15.— 8

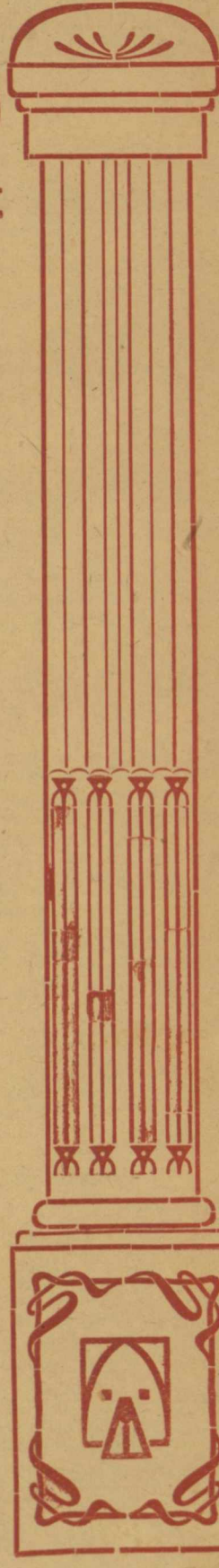
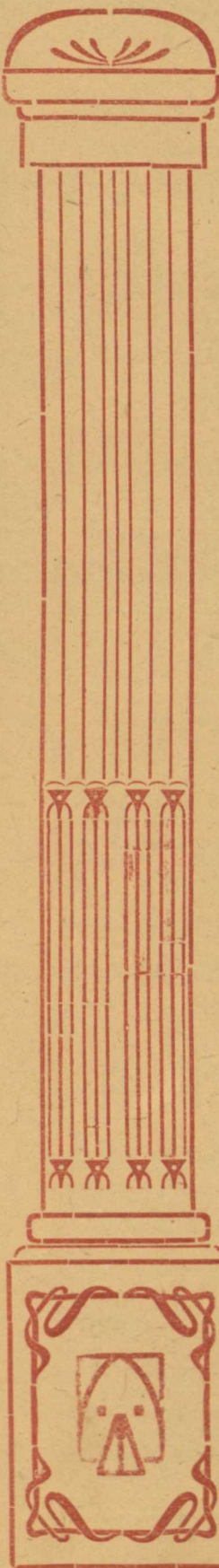
Γίνονται δεκταὶ καὶ συνδρομαὶ δι' ὠρισμένον
ἀριθμὸν φύλλων, καθοριζόμενον
ὑπὸ τῶν ἐγγραφομένων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τοῦ τραγωνιοῦ ἢ ὠμορφιά

δάμωῃ ἴμιστος στὴ δική σου!

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ
Με άλυπτο χαρά μου παρατηρώ ότι η «Σφαίρα» γίνεται όλο και περισσότερο δική σας...
Εγκρίνω λοιπόν έμμεσα την «Βοσκοπούλα» του Γ. Α. Βαρέλα...

Ο ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ
(Υπερκόσμια έποποιία)
ΑΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ
(Συνέχεια των 5 προηγουμένων φύλλων)

Όμπρος λοιπόν άρ' τώ ψυχής τή άλλες τραβεί μιά, πού μοιάει τή μεγίλες εκείες κοκκίνες, πού πενούν τή ρούγες και λές πώς είνε άγγέλοι με φτερούγες...

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ
(ήγουν όμιλαιο επίκαρροι)

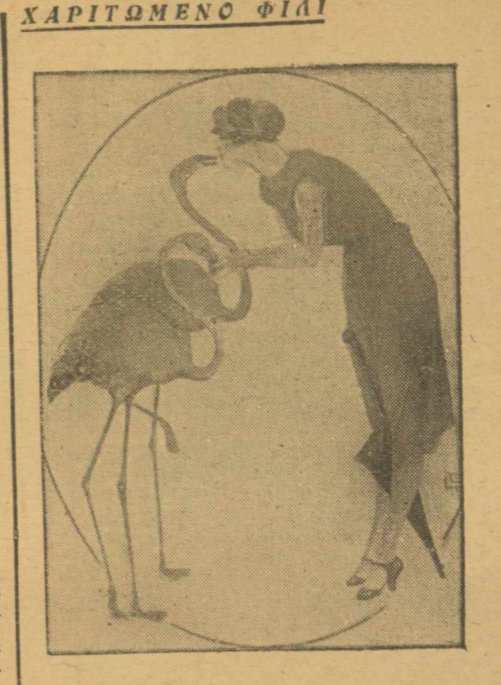

Έσθιν γούν γεγονόν έκ τών γεγονωτάτων, όπερ ούδω ρήνων και θάματα θαγμάτων, και πάσα ένα ξεπλήθει...

Αθηναϊκά άναγνώσματα
ΡΟΣΣΙΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΠΟΥ ΠΕΡΝΟΥΣΕ Γ' ΑΝΔΡΑΣ

Συνεχίζων την άναφοράν του ο διακεκριμένος άστυνομικός, έκτονίζεν ότι, παρά τους ασθηματικούς λόγους τής μεσαμειώσεως τής Πριγκηπίσσης...

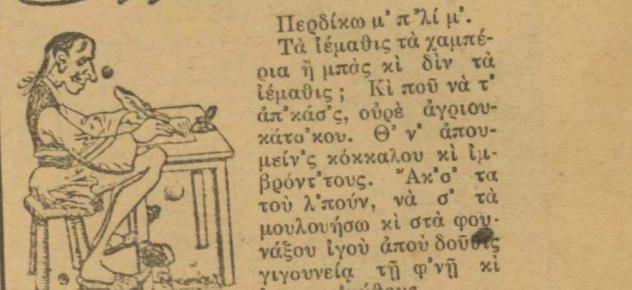
Έτσι λοιπόν, έγραφε, έμεις άσθενείας, τών όποιων το συμπύωμα δια του στόματος έκζηλούνηται, όπως ή άναμία, ο διαβήτης, ο λεμφατισμός ή λευκοματουρία κ.ά.

Φουτουριστικά
Ο κ. και ή κ. Κακοθάνατος
(Προμ. κ' άπ' την άρχή)

Επισημαίνω εις το σωτήριον έτος 1925. Η έφευρεσις του λαοφύλου έτελειοποιήθη τά μάλιστα. Κάθε έξουσιάζων δέν έχη παρά να κίνη ένα ταξείδιак ως το Παρίσι...

ΤΑ ΠΑΒΑΣΑΚΙΑ
ΤΟΥ ΜΑΤΡΟΥΣΗ

Περδικάκι κ' π' λ' μ'.
Τά λέματις τά χαμπέ-
ρια ή μπός κ' δίν τά
λέματις; Κι πού τά τ'
άπ' κάσ; ούδ' άγριου-

Βάλε μου άνθια στά μαλλιλά και στό βιολί μου τέλια και τό ξανθό κεφάλι σου κοκά μου...
Όσοι δέν σ' άδικώ, νομίζω, άπορρίπτονται...

Και λέει στό Διάολο, πού στό πλευρό του έπρόκειν κ' αύτός τό μερδικό του:
Πολύ μπλεγμένος βοσκωμαία με δαυτή την παρμένη...

Ενας άπό τούς κυριώτερους καθρέπτας τής ύγιεινής καταστάσεως του άτόμου είνε και τό στόμα. Κατακόκκινα και όροσέρυ χείλη, κανονικά και λευκά δόντια...

Η σκυθρωπή μορφή του πολυκείρου Διευθυντού τής Καταδωξέως εφαιρόντο επί μάλλον καθός επαρχιώτης εις την άναγνώσιν τής έπιστολής...

Κάποιο πρίν ένας νέος και μία νέα, άγνωστοι μεταξύ τους, συναντώνται στό κατάστημα του αεροπλάνου-έξερξος Παρισίων-Αθηνών...

Μάθη το όνομά σου; Ίσως ή γνωμομία μας αυτή... ή είνε τυχερή. Τί λέτε οεις; Άρνού πρωτογνωμοστήσαμε έδώ πάνω στά ύψη, γιατί τάχα να μη συνετίστικαι τάς σχέσεις μας και εις τίν... περσιόματα;

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

Όμορφά πούντα τά νιάτα γλέντησε τά όσο μπουρείς φεύγων βασικά, τρεχάτα.
Νιάτα δέ θα έαναβήξει...

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΟΔΑ ΠΑΡΩΝΟΝΤΑΙ ΤΟΥ ΓΚΥ ΝΤΕ ΜΠΑΣΣΑΝ

Ο κ. ντέ Γκαρέλ, μόνος, βαλπωμένος στην πολυθρόνα. Τώρα λοιπόν γκαρσόνι, μακρυνά από την πρωτεύουσα, σε ταξίδι. Μά την αλήθεια, δεν είμαι μετανωμένος. Κι' η γυναίκα μου ξαναπαρνούθη...

πρώτασας; — Ακούστε. Αφού μ' απατήσατε, το ξύλο που σ' έδωκα δεν εβόρει καθόλου την ύβριν που μου έκαμιατε. Χρειαζόμουν αντίσταμα σοβαρότερο και άλλου είδους, τώρα που δεν είμαι πιά σύζυγός σας...

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ Γ. Βιζυνού

Εφές είδα στον ύπνο μου ένα βαθύ ποτάμι, — Θεός να μη το κάμει να γείν' αληθινό! — Στην όχθη του 'στεκόνταν γνωστό μου παλληκάρι, χλωμό σαν το φεγγάρι σαν νύχτα αιγανό...

ΜΟΒΟΡΙΚΑ ΚΑΜΑΡΩΝΕ ΤΟΝ, ΡΕ...

Μβάνιζε το, ρε αγέννηστη, και πάρε παράδειγμα. Στά πόδια σου τον ξάπλωσα και το αίμα του σουβάρη τον ποδογόρο...

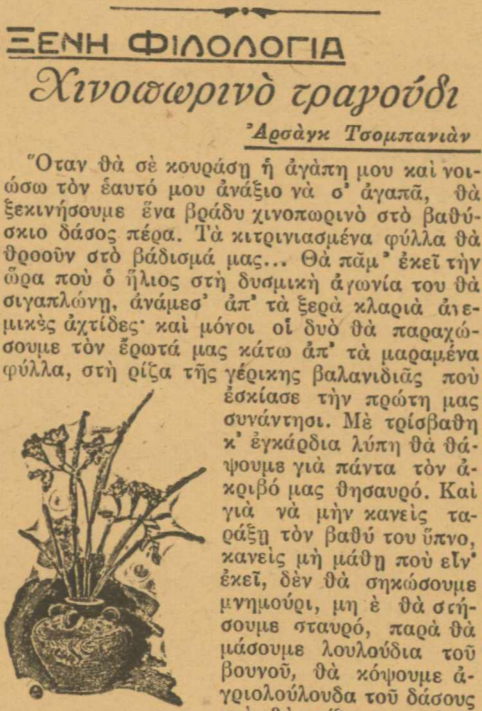
Αριστοκρατικά πράγματα Η ΝΤΟΥΛΑΠΑ

Νά σ' είν' η αλήθεια, η μουνοί και καλύτερα μ' α' στη ντουλάπα που μ' έκρυψε. Απο πάνω ήταν με γυαλί και φωτιζόνταν λαμπρά απ' το ηλεκτρικό της κάμαρας...

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΧΙΝΟΑΙΩΡΙΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Όταν θα σε κουργιά η αγάπη μου και νοιώσω τον εαυτό μου ανάγιο να σ' αγαπά, θα ξεκινήσουμε ένα βράδυ χιονοποιούν στο βαθύ σκοιο δάσος πέσα...

ΕΞ ΤΡΕΙΣ ΟΤΙΩΝΣ

Ός πού να πάρη κ' η θωρία τον πόνο για καθρέφτη — Πάσες φορές ξεγέλασε και πόσες ελαθέρησε! — Βαθαίν' η πέτρα απ' το νερό σταλιά σταλιά...

ΤΟ ΝΕΡΟΙ ΤΟΥ ΤΣΟΜΙ

Οι κοπελιές παντρεύτηκαν! Μά πώς τα καταφέραν Κουτσούς, στραβούς, μικρά παιδιά, ό, τι εύρησαν πήραν!

Όταν πεθαίν' η Άνοιξη...

Όταν πεθαίν' η Άνοιξη η Φύσι ποτε! Στ' αχλωμασμένα δελινά, σ' ασοικινά τα βράδνα λέ νουάθουν τα λουλούδια του ζέφνου...

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Κατὰ τὴ μόδα Αφού το θέλει η μόδα κι' αυτή στο σπίτι ντυνεται και όταν βγαίνει ξέο δλότελα ξεγυνεται!

Χείρη!

Ω! τα χείλη σου, τα κόκκινα σου χείλη σαν ανοίγουν και μου μέλανε μπουμπούκια μουίζουσε που σκάνε.

Όταν πεθαίν' η Άνοιξη...

Όταν πεθαίν' η Άνοιξη ο νους μου φρενογίγει Στ' αχλωμασμένα δελινά, σ' ασοικινά τα βράδνα λέ νουάθουν τα λουλούδια του ζέφνου...

ΧΕΙΡΕΣ

Ο κ. Γεώργιος Νοζάλ, εκατομμυριούχος, αν και νησπανδός τόχει ρίξει έξω, κ' ενθ' δίδη 25 χιλιάδες φράγκα για τις τουαλέτες της ερωμένης του...

ΧΕΙΡΕΣ

Ω! τα χείλη σου, τα κόκκινα σου χείλη σαν ανοίγουν και μου μέλανε μπουμπούκια μουίζουσε που σκάνε.

ΧΕΙΡΕΣ

Όταν πεθαίν' η Άνοιξη ο νους μου φρενογίγει Στ' αχλωμασμένα δελινά, σ' ασοικινά τα βράδνα λέ νουάθουν τα λουλούδια του ζέφνου...

ΧΕΙΡΕΣ

Ο κ. Γεώργιος Νοζάλ, εκατομμυριούχος, αν και νησπανδός τόχει ρίξει έξω, κ' ενθ' δίδη 25 χιλιάδες φράγκα για τις τουαλέτες της ερωμένης του...

ΧΕΙΡΕΣ

Ω! τα χείλη σου, τα κόκκινα σου χείλη σαν ανοίγουν και μου μέλανε μπουμπούκια μουίζουσε που σκάνε.

ΧΕΙΡΕΣ

Όταν πεθαίν' η Άνοιξη ο νους μου φρενογίγει Στ' αχλωμασμένα δελινά, σ' ασοικινά τα βράδνα λέ νουάθουν τα λουλούδια του ζέφνου...

ΧΕΙΡΕΣ

Ο κ. Γεώργιος Νοζάλ, εκατομμυριούχος, αν και νησπανδός τόχει ρίξει έξω, κ' ενθ' δίδη 25 χιλιάδες φράγκα για τις τουαλέτες της ερωμένης του...

ΧΕΙΡΕΣ

Ω! τα χείλη σου, τα κόκκινα σου χείλη σαν ανοίγουν και μου μέλανε μπουμπούκια μουίζουσε που σκάνε.

ΧΕΙΡΕΣ

Όταν πεθαίν' η Άνοιξη ο νους μου φρενογίγει Στ' αχλωμασμένα δελινά, σ' ασοικινά τα βράδνα λέ νουάθουν τα λουλούδια του ζέφνου...

ζυγού το λειψανο έκλεινο που ήταν το άνω της ζωής μας, και θα παρακαλέσουμε τα καλά πουλάκια να τώσουν σ' α δικό τους, να κελιδούν απ' α γωνιές του Κι' όταν, χωρίς λιβάνι και κερί, θάφρουν ταπεινά στην ερημική γωνούλα, κάτω απ' τα ξεροφύλλα βαθεία στη γής το λαρεντό νερό μας, άμλιγτοι κι' άτάρχοι θε να κινώσουμε ξανά να φύγουμε, καθέννας απ' το δρόμο του, κάτω απ' τις άνεμικές άγτίδες του ήλιου που τ' άρροπυθαίνε...

Κύλα ποιάνη λημονιάς πινιμένο μέσ' τα χρόνια στην όχθη την άπειστη κυλώντας μου τα πάδια και όχιτα μέσ' τήν άβυσσο, στην άγρη λημονία κλονίζεται η μοίρα μου σης ζήσης μου τα βάθια.

Τόν γαλαζίνιο σφρανό σκεπάζει καταχνά Και μολυβένια σύννεφα σαν ζωτικά χορεύουν Πέφρουν τα φύλλ' απ' τα κλαδιά, τα χελιδνοαφίγγουν Όλογροα σκορπίζεται η μάχη σκοικεινά.

Μποροτά θα ξεδιπλώνεται της μοίρας το σεντόνι και βασιστικά θα σφονομινα κατά μαύρα νεκροκέρια μονάχα νεκρολόγημα θε ν' άντηχη το γκωνήν όταν το μήμημα γγίζουσε τρεμάμενα τα χέργια...

Καλά καλά! Αφού συζητήτε, ός τ' αφήσωμε αυτό το ζήτημα... (Μένει άναποφασιστός. Έκείνη, χωρίς να τον κντσέει, άρχ ζει να ξεκουμπωνη το κορμάς της...)

Όταν πεθαίν' η Άνοιξη ο νους μου φρενογίγει Στ' αχλωμασμένα δελινά, σ' ασοικινά τα βράδνα λέ νουάθουν τα λουλούδια του ζέφνου...

Όταν πεθαίν' η Άνοιξη ο νους μου φρενογίγει Στ' αχλωμασμένα δελινά, σ' ασοικινά τα βράδνα λέ νουάθουν τα λουλούδια του ζέφνου...

